

Voordracht 41

Haarlem, 2 juli 1996

Onderwerp: Intentieprogramma bodembeschermingsgebieden

bijlagen: 2

1. Inleiding

Hierbij doen wij u het ontwerp-besluit, inhoudende de provinciale reactie op de 42 ingekomen bezwaarschriften tegen het op 12 september 1994 door uw staten vastgestelde intentieprogramma bodembeschermingsgebieden, toekomen. Achtereenvolgens komen in deze voordracht aan de orde: ons verweerschrift (paragraaf 2), het advies van de Hoor- en adviescommissie (paragraaf 3) en ons voorstel aan u (paragraaf 4).

Het ontwerp-besluit en een brief aan reclamanten zijn bijgevoegd.

2. Verweerschrift

Wij hebben de Hoor- en adviescommissie als volgt bericht bij wijze van reactie op de ingekomen bezwaarschriften.

"De bij de Hoor- en adviescommissie ingekomen bezwaarschriften tegen het Intentieprogramma bodembeschermingsgebieden (hierna: IP) geven ons aanleiding het volgende op te merken.

Het IP laat zich naar onze mening het beste karakteriseren als een beleidskader voor provinciale besluitvorming, dat tevens dient ter voldoening aan een noodzakelijke, maar niet voldoende voorwaarde voor het in aanmerking komen voor een bijdrageregeling van het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer in het kader van bodembescherming. Het IP creëert zelf geen verplichtingen of rechten. Die ontstaan eerst in een later stadium na afweging van de sectorale wensen uit het IP in integraal verband, bijvoorbeeld in bestemmingsplannen. Het IP bevat daarmee geen besluiten als bedoeld in artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht. De wet bepaalt dat in een dergelijke situatie niet anders kan worden besloten dan tot een niet-ontvankelijkverklaring van reclamanten in de ingediende bezwaren.

Voor zover ons bekend, is nog geen jurisprudentie over dit onderwerp verschenen.

Ten einde een duidelijk beeld te schetsen van de bezwaren hebben wij ons commentaar op de bezwaren bijgevoegd."

Wij wijzen u er aanvullend nog op dat de Rijksbijdrageregeling bodembeschermingsgebieden voor het ter beschikking stellen van financiële middelen aan een project binnen een bodembeschermingsgebied niet opname van dat gebied in het streekplan of het milieubeleidsplan als eis stelt, maar opname in het intentieprogramma. Overigens is voor het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer en voor ons college opname in het intentieprogramma een noodzakelijke, maar niet een voldoende voorwaarde voor financiering van de uitvoering van een project dat zich in een bodembeschermingsgebied afspeelt.

Er is door niemand bezwaar gemaakt dat bepaalde gebieden aan het intentieprogramma zouden moeten worden toegevoegd, met als argument dat anders al in eerste aanleg de mogelijkheid om een bijdrage op grond van genoemde regeling te verkrijgen aan hen zou worden onthouden. De genoemde bijdrageregeling hield overigens op te bestaan op 1 januari 1996 (uitvoering van gestarte projecten is mogelijk tot 1 juli 1996).

De opvolger van meergenoemde regeling, de Bijdrageregeling milieu-

beschermingsgebieden (BGM) trad per 1 januari 1996 in werking. Deze recente regeling stelt opname als milieu-aandachtsgebied in het provinciaal milieubeleidsplan (PMP) als noodzakelijke, maar niet als voldoende voorwaarde voor het verkrijgen van een bijdrage. Het intentieprogramma is hiervoor dus niet relevant.

De bezwaarschriften van reclamanten en de daarop betrekking hebbende bijlage bij ons verweerschrift liggen ter inzage in gebouw Dreef 3, kamer A 105 (leeskamer).

3. Het advies van de Hoor- en adviescommissie

Het advies van de commissie d.d. 14 februari 1996 luidt als volgt:

De leden van Provinciale Staten van Noord-Holland.

Hierbij brengt de Hoor- en adviescommissie advies aan u uit.

Op 22 september 1995 behandelden wij in een openbare zitting van de Kamer uit de Hoor- en adviescommissie, welke is belast met het behandelen van bezwaarschriften tegen besluiten van provinciale staten, de bezwaren tegen uw besluit van 12 september 1994 waarbij het Intentieprogramma bodembeschermingsgebieden, verder te noemen IP, is vastgesteld. Tegen dit besluit zijn 42 bezwaarschriften ingediend.

Wij adviseren u de bezwaarmakenden in hun bezwaren niet-ontvankelijk te verklaren.

Daartoe hebben wij het volgende overwogen.

Voorafgaand aan de inhoudelijke beoordeling van de bezwaren, moet de vraag worden beantwoord of een bezwaarschrift ontvankelijk is. Afgezien van de termijn waarbinnen bezwaar kan worden gemaakt en de ondertekening en de motivering van het bezwaarschrift is daarbij bepalend of het bezwaar gericht is tegen een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht, verder te noemen Awb. Een besluit is een rechtshandeling, wat wil zeggen dat het gericht is op rechtsgevolg. Een rechtsgevolg treedt op als een recht, verplichting, bevoegdheid of juridische status ontstaat of verandert.

Het is de commissie gebleken dat het IP is opgesteld ter voorbereiding van strategische provinciale plannen, zoals bijvoorbeeld streekplannen of het Provinciaal Milieubeleidsplan. Het IP bevat beleidsvoornemens en maatregelen die "zouden moeten worden uitgevoerd" om de bodem te beschermen. Als zodanig is het IP te beschouwen als een wensenpakket dat, na integrale afweging, moet doorwerken in strategische plannen. Het IP staat dus niet op zichzelf, maar is te beschouwen als voorwerk voor andere plannen en in die zin vloeit, noch voor de burger, noch voor de provincie uit het IP rechtstreekse binding voort.

Gelet hierop is de commissie van oordeel dat het IP niet is aan te merken als een besluit in de zin van de Awb (en dergelijke besluiten ook niet bevat), met als gevolg dat hiertegen geen bezwaar kan worden gemaakt.

Wij geven u derhalve in overweging de bezwaarmakenden conform te berichten.

Los van het vorenstaande en voor zoveel nodig, hecht de commissie er nog aan op te merken dat zij van gevoelen is dat bij processen, zoals de totstandkoming en het verdere traject van het IP, het belang van een goede

communicatie tussen provincie en burger nauwelijks overschat kan worden. De

-3-

commissie stelt zich voor dat een gerichte gebiedsgewijze voorlichting hieraan een belangrijke bijdrage kan leveren.

Ten slotte verzoeken wij u ons een afschrift toe te zenden van uw definitieve uitspraak op de bezwaarschriften.

Het verslag van de hoorzitting ligt eveneens ter inzage in de genoemde kamer A-105.

4. Conclusie en voorstel

Wij stellen u voor het advies van de commissie onverkort over te nemen. Dit betekent dat wij u voorstellen het bijgaande ontwerp-besluit vast te stellen.

Gedeputeerde Staten van Noord-Holland.

J.A. van Kemenade, voorzitter.

J.M.E.M. Peeters , loco-griffier.

Ontwerp-besluit

nr.

Provinciale Staten van Noord-Holland;

gelezen de ingekomen bezwaarschriften tegen hun besluit van 12 september 1994 tot vaststelling van het intentieprogramma bodembeschermingsgebieden Noord-Holland;

gelezen het verweerschrift van gedeputeerde staten d.d. 29 augustus 1995, nr. 95-514468 en het advies van de Hoor-en adviescommissie van de provincie Noord-Holland d.d. 14 februari 1996;

gezien de voordracht van gedeputeerde staten;

gelet op de Algemene wet bestuursrecht, de Wet bodembescherming, de Wet milieubeheer en de daarbij behorende overgangsbepalingen;

besluiten:

- 1.reclamanten niet in hun bezwaren te ontvangen;
- 2.reclamanten van dit besluit en de beroepsmogelijkheid daartegen in kennis te stellen;
- 3.de Hoor- en adviescommissie van dit besluit op de hoogte te brengen.

Haarlem,

Provinciale Staten voornoemd,

, voorzitter.

, griffier.

Titel:Vd 41: Intentieprogramma bodembeschermingsgebieden. 02-07-1996

Datum:06-09-1996

Nummer:41

Documenttype:Voordracht